

Slovincem ob novem letu.

(Spisal *Veridicus*.)

Pisatelj teh vrstic nima takega srečnega in veselega duha, da bi se mu vse na svetu zdelo dobro; ne goji rad svetlih upov, ne sodi človeka z zaprtimi očmi: temveč življenje ga je naučilo treznosti, ostrosti, odločnosti. Zato se pa ne boji, da bi v naslednjih vrsticah Slovence bolj zazibaval v spanje kakor jih budit iz spanja, bolj jih vtapljal v brezskrbnost in samoljubno zadovoljnost kakor jim kazal njih pravo podobo in jih budit k delu.

O političnih naših razmerah nas vestno in živahno poučujejo naši politični časniki. Kdor se ozira na naše neugodne razmere in na moč naših nasprotnikov, mora priznati, da Slovenci na političnem polju ne storé malo. Po vseh pokrajinah se gibljejo in se pogumno stavijo v bojne vrste. Vstrajno odpirajo nasprotnika in ne položé orožja iz rok. Kakor so morali nekda Judje v jedni roki držati meč, ko so gradili mesto Jeruzalem, tako morajo tudi obmejni Slovenci držati v jedni roki meč, ko obdelujejo z drugo roko domače polje in stavijo svoja

ognjišča. Tudi naši 'zastopniki' se resno trudijo v splošni zmešnjavi in pogubni povodni političnih strastij ujeti kaj za svoj narod. In ko se druge stranke cepijo v veje, oklepajo se naši sloge. Ko bi bili še nekateri elementi toliko domoljubni, da bi se odkritosrčno oklenili sloge na krščanski podlagi, smeli bi imenovati naše politično stanje dokaj veselo in smeli bi upati marsikaj dobrega v bodočnosti.

A naš namen ni, pisati o zunanjih ali političnih naših razmerah, marveč o notranjih, socialnih in gospodarskih, ker so še važnejše za naš obstanek in napredek kakor one. Tudi najumnejši politiki ne rešijo naroda, ako ga razjeda gniloba, ako mu ginejo moči od leta do leta, ako ne raste sam iz sebe.

Narodnjaki, t. j. oni, ki res ljubijo naš narod in radi nesebično delajo za njegov prospeh, morajo posvetiti vse svoje moči temu 'notranjemu' delu. Kakšno bodi to delo, to je lahko umeti, ako si ogledamo notranje naše razmere.